

викликають недовіру громадян до правоохоронних органів. Крім того, незаконні дії міліції можуть призвести до судових помилок, а іноді включати дискримінацію чи перешкоду правосуддя. Поліцейська жорстокість – одна з незаконних дій поліції, яка призводить до серйозних порушень основних прав людини, які можуть спричинити розкол у суспільстві. Оскільки правоохоронні органи користуються вогнепальною зброєю без законних причин, смертельними тизерами, надмірною силою, побиттям «кольорових людей» та ув'язнених, це питання навіть стало національною проблемою. Однак поліція, міська адміністрація та Міністерство юстиції не вживають жодних спроб вирішити цю проблему: покарати порушників чи змінити інструкції поліції.

Відношення поліції до расових меншин залишається проблемою номер один, яку важко змінити навіть зараз. Слід також зазначити, що такі етнічні групи частіше повідомляють про порушення своїх прав співробітниками поліції, ніж інші. Поліцейські незаконно застосовують фізичну силу до расових меншин, піддають їх дискримінації та допускають расистські заяви. Слід визнати, що це залежить від міста та конкретної ситуації. Однак іноді жертвами стають і самі поліцейські.

Підсумовуючи, варто зазначити, що вирішення проблеми зловживання владою, жорстокістю та порушеннями з боку працівників поліції набуло більш актуального характеру. Більше того, такі протиправні дії можуть призвести до таких наслідків, як зневажливе ставлення до працівників міліції, відсутність довіри та навіть страх, які можуть призвести до розколу між поліцією та суспільством. Звичайно, у працівників поліції є недоліки, адже ситуації, з якими вони стикаються, потребують швидкого та розумного реагування. Таким чином, обов'язковим для будь-якої влади є довіра, а не страх людей.

Науковий керівник О. О. Орлова

УДК 343.9:343.226

ВАДИМ ПЕТРОВИЧ ПОЛІЩУК

Харківський національний університет внутрішніх справ

ПРОБЛЕМА ДОМАШНЬОГО НАСИЛЛЯ В КАНАДІ

Коли люди думають про пригнічення прав, вони часто зосереджуються на домашньому насильстві. Але домашнє насилля включає будь-яку спробу однієї людини в інтимних стосунках чи шлюбі домінувати над іншою та контролювати її. Домашнє насильство та жорстокість використовуються лише для однієї мети: отримати та

підтримувати тотальний контроль над особою. Зловмисник не «грає чесно». Зловмисник використовує страх, провину, сором та залякування, щоб змусити жертву і тримати її під своїм контролем. Домашнє насильство та жорстокість можуть трапитися з будь-ким. Це відбувається в усіх вікових діапазонах, етнічному середовищі та економічному рівні. І хоча жінки частіше стають жертвами, чоловіки також зазнають жорстокого поводження, особливо словесній та емоційній формах. Суть полягає в тому, що жорстока поведінка ніколи не є прийнятною, будь то від чоловіка, жінки, підлітка чи дорослої людини. Побутове насильство часто переростає від погроз і словесного нападу до насильства. І хоча фізична травма може становити найочевиднішу небезпеку, емоційні та психологічні наслідки домашнього насильства також є важкими. Емоційно-образливі стосунки можуть зруйнувати вашу самоцінність, призвести до тривоги та депресії та змусити себе почувати безпорадним та самотнім. Ніхто не повинен терпіти подібний біль – і перший крок до звільнення – визнання того, що стосунки є насиллям.

З усіх зареєстрованих в 2018 році насильницьких злочинів в Канаді більше ніж чверть (26 %) були наслідком сімейного насильства. Майже 67 % жертв сімейного насильства становили жінки та дівчата. 79 % повідомлень в поліцію про насильство щодо інтимного партнера стосується жінок. Фахівці знають, що показники всіх форм насильства в сім'ї занижені. Наприклад, у 2014 році (19 %), які зазнавали жорстокого зловживання в подружжі, повідомили про зловживання до поліції.

Є багато причин, чому люди не повідомляють про насильство в сім'ї. Перша – через проблеми, пов'язані з ними. Маленькі діти можуть не повідомляти про насильство, оскільки вони можуть мати обмежені контакти поза сім'єю, в якій вони можуть сміливо довіряти.

Насильство інтимного партнера. Жінки частіше зазнають жорстокого подружнього насильства порівняно з чоловіками. У порівнянні з чоловіками жінки, які зазнають подружнього насильства: вдвічі частіше повідомляють про сексуальні напади, побиття, задушення або погрозу пістолетом чи ножем. З більшою ймовірністю повідомляють про більш високий рівень травматизму, спричиненого насильством (40 % жертв жінок порівняно з 24 % жертв чоловіків). Більша ймовірність відчувати довгострокові ПТС-ефекти, ніж чоловіки. Майже 60 % жінок, які повідомили про жорстоке поводження, також повідомили, що отримали тілесні ушкодження внаслідок цього проти 41 % жінок, які не є корінними жителями. Половина корінних жінок, які зазнали насильства, повідомили про найважчі форми насильства: зазнали сексуальних зловживань, побиття, задушення або погрози пістолетом чи ножем.

Науковий керівник Н. Л. Горбач